

Демокрацията ни отне...

Възможността да работим за 40 стотинки наднИК на полето, копаейки кукуруза от тъмно до тъмно;

Възможността да влезем в „Белене“, защото сме разказали виц, осмиващ преуспяващия строй, в който живеем, пред комшията, докато си пием домашната ракия с него, замезвайки с това, което жена ни е сътворила на чушкопека;

Възможността да можем да си закупим шоколадови яйца и дънки само от Корекома, а банани, портокали и всякакви други цитруси единствено по времето, по което идва Дядо Мраз;

Възможността да бъдем застреляни в гръб, когато решим да напуснем прекрасния социалистически строй, опитвайки се да пресечем най-близката граница, отделяща го от прогнилите капиталистически страни;

Възможността да изкараме прекрасна почивка в ламаринено бунгало, в което леглата, тип „русенка Приста“ са пълни с дървеници, а тоалетната е външна, разположена на поне 50 метра от шестквadratовата ни хасиенда с изглед към плажа. Ако имаме бинокъл;

Възможността да заведем семейството си в един от двата ресторанта, с които разполага окръжният ни град, за да ги почерпим с кебапчета за рождения си ден, единствено, ако една-две седмици предварително сме си запазили маса. Ако познаваме някой сервитьор или готвач в съответното заведение, разбира се;

Възможността да „завиваме гайка на кофти мЕсто“ за осемчасов работен ден. А след това да чакаме да дойде събота и неделя, за да се скъсаме от копане в двора на село, да затворим буркани със зимнина, без да забравяме, че в тях трябва да се сложи аспирин, а и капачките им да са прилични, макар и втора или трета употреба. И в понеделник пак на работа, за да си починем;

Възможността да ни бият перманентни печати по бедрата, ако сме девойки, или да ни скубят за бакенбардите и да ни изпращат във фризьорския салон, в който се предлагат точно две прически, ако сме младежи;

Възможността да ядем заместители на шоколад, да пием заместители на безалкохолни напитки, да носим заместители на дънки, да слушаме заместители на упадъчна музика, да си купуваме желаните книги задължително в комплект с избраните съчинения на Янко Партизанко;

Възможността да използваме думи като „леглохраноден“, „болшевик“, „Нармаг“, „Хоремаг“, „ТКЗС“ и да направим от Велико Търново, Лясковец и Горна Оряховица една могъща агломерация, назована ТърГоЛяс.

Възможността да сме ударници на социалистическия труд и да притежаваме петилетки, които да преборваме за три години и въпреки това държавата ни да фалира

през около три петилетки.

Демокрацията ни дари с...

Благодарим Ви, че четете Биволъ.

Подкрепете нашите разследвания и нашите автори

Възможността да се радваме на политици, бизнесмени и културтрегери, рожби на мандрообирници, десейчици и строители на комунизъма;

Възможността да разполагаме с мутри, бивши физкултурници, пожарникари, перестройчици, които режат лентички, стрелят, „усвояват“, пишат в тефтерчета, които после изчезват, създават икономика, работни места;

Възможността всеки инвеститор, който дръзне да вложи някое евро, долар или йена у нас, да си хване чукалата и пътя само няколко години по-късно, поради прекрасния бизнес климат, стабилността и най-вече липсата на корупция;

Възможността да разполагаме с работеща администрация, електронно правителство, ТОЛ система, всякакви възможни условия за развитие на малък и среден бизнес, без да се налага да буташ нещо под масата или да познаваш правилните хора (ако сте прочели НЕвъзможността, правилно сте схванали);

Възможността да теглиш бързи кредити, да те рекетират безнаказано и да се заробиш до живот, за да плащаш вноските си, работейки за жълти стотинки;

Възможността можещите, знаещите и желаещите да се трудят достойно, да си събират куфарите и да хващат терминалите, за да живеят в нормални общества и да допринасят за техните икономики, културно и изобщо всякакво развитие със способностите си, които биха могли да реализират и тук. Ако мандрообирниците не бяха окупирали всичко;

Възможността да се радваме на свободна медийна среда. Все по-свободна с всяка изминала година. Толкова свободна, че „гледах го по телевизОРА“, „пишеше във вестника“, „казаха го по радиото“ вече са меродавни толкова, колкото и в „1984“ на Оруел.

Възможността да се радваме и на работеща Прокуратура. От сталински тип. Тук едва ли е нужно да се дава какъвто и да е пример (премиер);

Възможността да притежаваме патрЕотЕ. „България на три морета“, „И ний сме дали нещо на светЪТ“, „Извини се, бе!“, „Ще върнем казармата, ама не сме ходили в нея, но пък си имаме агентурно име „Иван“ в „Шесто управление на ДС, отдел 03 за „Борба с подривната дейност на противника по направление религия, ционизъм“;

Възможността да пазаруваме от международни търговски вериги, които ни продават боклуци, несъответстващи на никакви световни стандарти, защото ни бил такъв вкуса на източноевропейците;

Възможността да изчезваме чисто демографски като нация с едни от най-бързите

темпове не само в Европа, а и в света (държа да отбележа, че в света има държави като Буркина Фасо и Хаити). А и за това да са ни виновни десетината бежанци, които дошли тук от конфликтни региони и се молят да ги върнат там, само да не остават в прекрасните ни лагери за бежанци.

Този списък може да се продължава до безкрай. Но ще ида да си сипя една ракия и да псувам комшията, защото не е русофил, православен християнин и фен на Путин...

Приятели, радваме се, че стигнахте дотук.

Ако намирате, че статията е интересна и полезна, можете да ни подкрепите, за да продължим да правим независима разследваща журналистика.

Платете Данък Биволъ!

Включете се с ЕДНОКРАТЕН ДАНЪК (през PayPal, банкова карта, Ерау/банков превод), или станете един от нашите редовни, МЕСЕЧНИ ДАНЪКОПЛАТЦИ (през PayPal или банкова карта), или със СМС от България или чужбина

Научете повече за Данък Биволъ [тук](#).